

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Tvmvlvs Hermetis Apertvs

Gassmann, Franz

[S.l.], 1675

Capvt I. Probatur Titulus

[urn:nbn:de:bsz:31-99903](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-99903)

CAPUT I.

CAPVT I.

Probatur Titulus.

Napricò est, nec facile negabitur, nisi ab eo qui rerum Naturalium planè est ignarus unicam veritatem Naturalem è puteo Hippocratis eruere, plus ingenii, virium, laboris ac temporis requirere, quam ipsum fontem Hippocrenen cum totâ Philosophiâ sermocinali ebibisse, eò quod hæc ex instituto . lege & observatione Hominum prognata est & pingui otio addiscitur ; illa verò suos natales debet ipsi Naturæ, Spiritui invisibili Deique omnipotentis Vicario ac præterea Caliginosâ nocte Orphei in tantum premitur, ut, si nonnuncquam in lucem prodire oportet, non uno Hercule, sed ipso domitore mundi, Elemento ignis ejusque terribili torturâ indigeat ; imò neque sic facile comparet nisi interveniat justus ejus, coram quo montes dehiscunt & abyssus surgit. Exemplis si vellemus agere, maxima eorum copia ex omni seculo suppeteret, qui nudam sine veste Dianam omni possibili modo & solertiâ per Saxa per ignes quæsi verunt, sed vel non invenerunt, ve

▲

inven-

inventam accepto Cervino intellectu non agnoverunt & propriis industriæ Canibus præda facti sunt. Deplorant etiamnum hodiè in multis locis viduæ cum pupillis maritorum ac parentum prodigiosam prodigalitem in rebus Alchymisticis sine lucro locatam exceptò quod loco lapidis calculum & loco tincturæ artus tremulos ac paralyticos reportarunt. Propterea tamen non sequitur; Cassa nux est, Somnium & Civitas Platonica quod Alchymistæ quærunt: Tumulata siquidem est Veritas Naturalis & insuper casta Virgo, non prostibulum mercenarium cuique obvium. Habeant sibi sutores quòd in pice hærent, maledicent sibi Seplasiæ, quòd relicta medicinâ hominum, metallis longè firmioribus clysterem meditati sint & malè applicaverint: Quid rei nostræ Reginæ cum Balneatoribus & Ambubagarum collegiis? Non propterea aurifaber metallorum principia caller, quòd metalla ipsumque aurum affabrè effigiare didicit: Quid rusticis intercedit familiaritatis cum hâc nostrâ Principissa, quæ munita loca & arcem inhabitat triplici muro circumdatam.

Denique Amice Lector, nunquid putas hanc cœlestem prolem carere paternâ curâ & amore, ita ut quilibet lascivus hircus posthabito Parentis consensu, eam in suum thalamum rapere ac violare possit? Minimè gentium. Imò ne hoc fiat, mortalium oculis erepta & Terræ Jovis filiæ commissa in ejusque gremio sepulta est. Non jacet
super

CAPUT I.

super pulvinaria mollicula, nec splendet vestimentis purpureis auroq; distinctis, nec exspariatur per læta saliunca & amœnos campos spectatum, neque spectetur ut ipsa, multò minus choreas ducit & procos quærit pro more puellarum, sed Regiâ quâdam generositate vult potius delitescere intra brachia Saxeæ & cimmerias tenebras quàm ab Indignis sub molli pluma osculari. Talis hucusque fuit nostra Titonia eritque donec seculum comburetur in favillam.

CAPVT II.

Suggerit causas.

Commune diciturum perhibet, Naturæ Sym-
 mystas plerunque esse Atheos: quod absque
 distinctione planè falsum & sesquipedale
 mendacium est; Sequens verò antiquorum Ma-
 gorum proverbium est verum atque longè verissi-
 mum, ubi dicunt: Nostra ars vel inventit bonum
 vel facit bonum. Admiserim quidem lubens &
 cotidiana Experientia loquitur, quàm plurimos
 artis Chrysopœiticæ amâsios Bachanalia per to-
 tum annum vivere parcosque Dei cultores exi-
 stere; Sed hoc etiam adjecerim, quod meo &
 omnium rectè sentientium iudicio illi ipsi Pseu-
 dosophi tam longè absint ab aureo vellere, quàm